

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 10Sžk/20/2019  
Identifikačné číslo spisu: 8017200022  
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200022.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu: Ing. L. Y., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom J. Y.V. P. XX, U., proti žalovanému (sťažovateľovi): Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Slovenská 40, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 4N 10231/15-2638/16-KaPO, r. z. 82069/2016 zo dňa 15.12.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2017-39 zo dňa 11.07.2017 v spojení s doplniacím rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2017-61 zo dňa 07.03.2019, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2017-39 zo dňa 11.07.2017 v spojení s doplniacím rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2017-61 zo dňa 07.03.2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

### Odôvodnenie

#### I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov ako žalovaný orgán verejnej správy, rozhodnutím sp. zn. 4N 10231/15-2638/16-KaPO, r. z. 82069/2016 zo dňa 15.12.2016 podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a) a e) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) odňal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci určenie neplatnosti hlasovania a uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/166/2013.

#### II. Konanie na krajskom súde

2. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Náhradu trov konania priznal krajský súd žalobcovi.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Dodal, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa snažil vyhovieť výzve žalovaného a predložiť mu žiadané doklady, a teda nemožno konštatovať nesúčinnosť žalobcu pri posudzovaní opodstatnenosti trvania jeho nároku na poskytnutie právnej pomoci.

4. Zároveň správny súd uviedol, že práve postup žalovaného považoval za prísne formalistický, ak bez toho, aby upozornil žalobcu, že nepostačuje jeho čestné prehlásenie o príjme rodiny a jeho manželky Mgr. V. Y. a bez toho, aby ho vyzval aj na doplnenie ďalších dokladov preukazujúcich, že príjem v tomto období nemala, odňal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci.

5. Vzhľadom na uvedené súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. e) S.s.p. Poznamenal, že v ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného vyzvať žalobcu na doplnenie chýbajúcich dokladov o príjme, opätovne ho poučiť o následkoch nepredloženia týchto dokladov a vo veci opätovne rozhodnúť.

6. Za nedôvodnú považoval krajský súd námietkou žalobcu k nesprávnemu poučeniu v preskúvanom rozhodnutí.

7. Doplniacím rozsudkom č. k. 4S/3/2017-61 zo dňa 07.03.2019 doplnil Krajský súd v Prešove rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2017-39 zo dňa 11.07.2017 v jeho prvom výroku tak, že na koniec doplnil text „ a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie“.

### III. Konanie na kasačnom súde

8. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. Uviedol, že má za to, že žalobca bol voči nemu nesúčinný, keď nedoložil všetky požadované doklady s tým, že nie je povinný vyzývať žalobcu na ich doloženie opakovane. Sťažovateľ odmietol záver krajského súdu, podľa ktorého bol jeho postup prísne formalistický. Na vysvetlenie dodal, že od roku 2012 po súčasnosť eviduje 36 žiadostí žalobcu o právnu pomoc v rôznych právnych veciach, preto sťažovateľ ustálil, že žalobca je dostatočne oboznámený s procesným postupom u sťažovateľa a nie je namieste posúdiť postup sťažovateľa ako prísne formalistický. V ďalšom poznamenal, že nie je jeho zákonnou povinnosťou upozorňovať žiadateľa na rozpory medzi dokladmi, ktoré predloží a obsahom jeho čestného vyhlásenia, nakoľko sa tým stráca význam samotného čestného vyhlásenia, ktoré de iure ani nie je dôkazom, pretože za obsah čestného vyhlásenia zodpovedá samotný žalobca. Konštatoval, že bod 2. výzvy zo dňa 28.10.2016 bol formulovaný jasne a zrozumiteľne a súčasťou výzvy bolo aj poučenie o odňatí poskytovania právnej pomoci. Záverom sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 13.11.2017, v ktorom uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a plne sa s ním stotožnil. Poznamenal, že na výzvu sťažovateľa vždy reagoval. Dodal, že v období mesiacov jún až september 2016 jeho manželka nemala žiaden príjem, napriek tomu sťažovateľ požaduje výplatné pásky, ktoré neexistujú. Konštatoval, že sťažovateľ by mal kvalifikovane, odborne a s náležitou starostlivosťou pristupovať k meritu veci a nie formalisticky. Záverom žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

### IV. Právny názor NS SR

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré

predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru o potrebe zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 S.s.p.) Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

11. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného sp. zn. 4N 10231/15-2638/16-KaPO, r. z. 82069/2016 zo dňa 15.12.2016, ktorým bol podľa § 14 ods. 1 písm. a) a e) zákona o poskytovaní právnej pomoci žalobcovi odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie sťažovateľa, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 13 ods. 3 zákona o poskytovaní právnej pomoci, oprávnená osoba je povinná na výzvu centra preukázať skutočnosti preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do ôsmich dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Vo výzve musí byť upozornená na následky podľa § 14 a 14a v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci, centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e) zákona o poskytovaní právnej pomoci, centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba nevyhovie výzve podľa § 13 ods. 3.

12. Zo súdneho a pripojeného administratívneho spisu sťažovateľa kasačný súd zistil, že dňa 27.08.2015 bola sťažovateľovi doručená žiadosť žalobcu o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v prebiehajúcom súdnom konaní na Okresnom súde Prešov sp. zn. 12C/166/2013 o určenie neplatnosti hlasovania.

13. Sťažovateľ rozhodnutím sp. zn. 4N 10231/15-PP-KaPO, r. z. 53687/2015 zo dňa 28.08.2015 podľa ustanovenia § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci predbežne priznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil advokáta Mgr. G. P. na spísanie a podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 12C/166/2013-210 zo dňa 07.07.2015.

14. Rozhodnutím sp. zn. 4N 10231/15-KaPO, r. z. 60033/2015 zo dňa 28.09.2015 sťažovateľ podľa ustanovenia § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci priznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil mu advokáta JUDr. G. P. na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci o určenie neplatnosti hlasovania a uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka, t. č. vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/166/2013.

15. Výzvou na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie zo dňa 28.10.2016 vyzval sťažovateľ žalobcu, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy zaslal údaje a doklady, ktoré boli uvedené v predmetnej výzve. Žalobca bol vo výzve súčasne upozornený, že ak v určenej lehote nepredloží všetky požadované doklady, resp. nepožiadá o predĺženie lehoty, sťažovateľ v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. e) zákona o poskytovaní právnej pomoci rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci.

16. Dňa 18.11.2016 boli sťažovateľovi zo strany žalobcu doručené viaceré doklady - vyplnený formulár Prehodnotenie príjmovej a majetkovej situácie oprávnenej osoby; Čestné vyhlásenie zo dňa 18.11.2016; Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, že žalobca (zo dňa 14.11.2016) a ani jeho manželka (zo dňa 18.11.2016) nie sú príjemcami pomoci v hmotnej núdzi; Výplatné pásky manželky žalobcu za mesiace február 2016 - máj 2016; Potvrdenia Sociálnej poisťovne o vyplatených dávkach v

nezamestnanosti žalobcovi aj jeho manželke zo dňa 14.11.2016; Potvrdenia Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach vyplatených žalobcovi a jeho manželke zo dňa 14.11.2016; Potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov o vedení žalobcu a jeho manželky v evidencii uchádzačov o zamestnanie zo dňa 14.11.2016.

17. Sťažovateľ rozhodnutím sp. zn. 4N 10231/15-2638/16-KaPO, r. z. 82069/2016 zo dňa 15.12.2016 podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a) a e) zákona o poskytovaní právnej pomoci odňal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci určenie neplatnosti hlasovania a uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/166/2013 dôvodiac, že žalobca ako oprávnená osoba predložil dňa 18.11.2016 len časť požadovaných dokladov - Potvrdenie o príjme spoločne posudzovanej osoby - manželky za obdobie od júla 2016 do septembra 2016 neboli predložené do dňa vydania rozhodnutia s tým, že v danej veci sa tým pádom jednalo o nesúčinnosť oprávnenej osoby, ktorá nevyhovela výzve sťažovateľa, čím porušila svoju povinnosť podľa § 13 ods. 3 zákona o poskytovaní právnej pomoci.

18. Krajský súd rozhodujúc o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že zistenie skutkového stavu sťažovateľom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že krajský súd mal za to, že žalobca sa snažil vyhovieť výzve sťažovateľa a predložiť mu požadované doklady, preto nemožno konštatovať jeho nesúčinnosť. V ďalšom vyčítal sťažovateľovi jeho prísne formalistický postup, keď bez toho, aby upozornil žalobcu, že jeho čestné prehlásenie o príjme rodiny nepostačuje a bez toho, aby žalobcu vyzval na doplnenie ďalších dokladov, odňal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci. Sťažovateľovi súčasne uložil povinnosť v ďalšom konaní vyzvať žalobcu na doplnenie chýbajúcich dokladov o príjme, opätovne ho poučiť o následkoch nepredloženia týchto dokladov a vo veci opätovne rozhodnúť.

19. Sťažovateľ naproti tomu v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Mal za to, že vo veci nepostupoval prísne formalisticky, nakoľko mu povinnosť opakovane vyzývať žalobcu na doloženie požadovaných dokladov nevyplýva ani zo zákona o poskytovaní právnej pomoci, ani zo správneho poriadku, pričom výzva na doplnenie údajov bola formulovaná jasne a zrozumiteľne s tým, že jej súčasťou bolo aj poučenie o odňatí poskytovania právnej pomoci.

20. Kasačný súd dáva do pozornosti, že zákonodarca v zákone o právnej pomoci upravuje predmet a rozsah právnej pomoci, ako aj podmienky jej priznania vo vzťahu k žiadateľom a pôsobnosť a úlohy orgánov verejnej správy pri rozhodovaní o žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu zdravých fyzických osôb nachádzajúcich sa v materiálnej núdzi, ale z obsahu jeho právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na sociálne odkázané fyzické osoby, ktoré za splnenia zákonom ustanovených podmienok sa nachádzajú v takej sociálnej, finančnej a majetkovej situácii, ktorá im neumožňuje zabezpečenie právnej pomoci na ochranu ich práv a právom chránených záujmov, teda aj osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Cieľom zákonodarcu je zabezpečiť reálny prístup k Ústavou Slovenskej republiky deklarovaným právam fyzických osôb a harmonizovať právo Slovenskej republiky s právom Európskeho spoločenstva všetkým fyzickým osobám, ktoré sa ocitli v materiálnej núdzi bez rozdielu, teda bez diskriminácie, založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod, alebo iné postavenie.

21. Zákonodarca ustanovuje kritériá, podľa ktorých sa posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobami. Kladie základy inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadostí a samotného poskytovania právnej pomoci, zakotvuje postup pri žiadaní o poskytnutie právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jeho preskúmania súdom. Materiálnu núdzu ustanovuje ako jednu z podmienok práva na poskytnutie právnej pomoci tak, že hranicu materiálnej núdze ustanovuje na úrovni 1,4 násobku sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a jej ďalšiu podmienku, že žiadateľ si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom. Zákonodarca týmto zákonom súčasne splnil povinnosť transpozície

smernice Rady č. 2003/8/ES zo dňa 27.01.2003 na zlepšenie prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (ďalej len „smernica“), a teda harmonizácie s právom Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

22. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t. j. systémom „každému a vo všetkom“), pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch.

23. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

24. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

25. Vo svetle uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že preskúmaním veci zistil, že predmetom konania je procesný postup krajského súdu, ktorý po tom ako zistil, že sťažovateľ opakovane nevyzval žalobcu ako oprávnenú osobu v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona o poskytovaní právnej pomoci na doplnenie ďalších dokladov preukazujúcich, že nemal v posudzovanom období príjem, rozhodnutie sťažovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

26. Kasačný súd zároveň dospel k zisteniu, že o predmete konania v obdobnej veci už rozhodol kasačný súd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/32/2019 zo dňa 21.04.2020 v právnej veci žalobcu proti sťažovateľovi, v ktorom bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie s nasledovným odôvodnením:

„26. Kasačný súd uvádza, že krajský súd v danej veci bez podrobnejšej právnej argumentácie označil postup žalovaného za prísne formalistický, pričom sťažovateľa zaviazal vyzvať žalobcu na doplnenie chýbajúcich dokladov, opätovne ho poučiť o následkoch nepredloženia týchto dokladov a vo veci opätovne rozhodnúť.

27. Z obsahu administratívneho spisu však bezpochyby vyplýva, že žalobca bol Centrom vyzvaný na doplnenie údajov v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Vo výzve boli uvedené doklady, ktoré mal predložiť a zároveň bol upozornený, že ak v určenej lehote nedoplní požadované doklady a nevyjadrí sa k požadovaným skutočnostiam, Centrum podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku konanie nároku na poskytnutie právnej pomoci zastaví. Správny orgán zastavil konanie vzhľadom na to, že žalobca nedoručil v 10 dňovej lehote všetky dokumenty k žiadosti a to:

- žiaden z dokladov a vyjadrení požadovaných pre účely zrejmej bezúspešnosti sporu,
- neuviedol všetkých jeho súčasných zamestnávateľov a zamestnávateľov spoločne posudzovaných osôb,
- nepredložil potvrdenie o čistom príjme V. Y. za požadované obdobie,
- nepredložil potvrdenie o čistom príjme jeho manželky od júla 2016 do októbra 2016 (informácie uviedol v rámci odvolania),
- nepredložil doklady alebo čestné vyhlásenie o výške v prípade iných príjmov za požadované obdobie.

28. Kasačný súd je toho názoru, že krajský súd bez podrobnejšieho zdôvodnenia zaviazal žalovaného postupovať rovnako ako to urobil už administratívnom konaní, pričom uvedený postup zároveň označil za prísne formalistický. Takýto záver sa javí ako nezrozumiteľný a zmätočný. Správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keďže ustanovenie § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku mu ukladá povinnosť zastaviť konanie v prípade ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

29. Kasačný súd uzatvára, že podľa jeho právneho názoru žalované správne orgány vo veci vykonali dostatočné dokazovanie, vo veci náležite zistili skutkový stav a vyvodili z neho aj správne právne závery. Preto s poukazom na ust. § 462 ods. 1 SSP preskúmaný rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 469 SSP).“

27. Vo svetle uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že aj v predmetnej právnej veci krajský súd bez detailnejšej právnej argumentácie ustálil, že postup sťažovateľa bol prísne formalistický s tým, že sťažovateľa zaviazal vyzvať žalobcu na doplnenie chýbajúcich dokladov, opätovne ho poučiť o následkoch nepredloženia týchto dokladov a vo veci opätovne rozhodnúť. Kasačný súd má z obsahu administratívneho spisu za zistené, že potom, čo žalobca požiadal o poskytnutie právnej pomoci žiadosťou doručenou sťažovateľovi dňa 27.08.2015, bol sťažovateľom vyzvaný na doplnenie údajov v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Vo výzve sťažovateľ uviedol doklady, ktoré má žalobca predložiť a zároveň žalobcu upozornil, že ak v určenej lehote nedoplní požadované doklady, resp. nepožiadá o predĺženie tejto lehoty, rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci. Vzhľadom na to, že žalobca nedoručil v 15 dňovej lehote, ktorá mu uplynula dňa 21.11.2016 všetky dokumenty k žiadosti - potvrdenie o čistom príjme spoločne posudzovanej osoby (manželky) od júna 2016 do septembra 2016, sťažovateľ rozhodol o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi.

28. Z vyššie uvedeného má kasačný súd za jednoznačné, že krajský súd bez toho, aby podrobnejšie zdôvodnil svoj právny záver vyslovený v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozsudku, zaviazal sťažovateľa postupovať rovnako ako to urobil už v administratívnom konaní, pričom presne tento postup krajský súd označil za prísne formalistický. Takýto záver je podľa názoru kasačného súdu nezrozumiteľný.

29. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 469 SSP).

30. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude postupovať vo vyššie načrtnutej línii so zameraním na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj postupu sťažovateľa.

31. O nároku účastníkov konania na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd podľa § 467 ods. 3 S.s.p.

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.